

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. Варна , 28.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на дванадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела И. Писарова

при участието на секретаря Албена И. Янакиева
като разгледа докладваното от Даниела И. Писарова Търговско дело № 20213100900066 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 във вр. с чл.608 ТЗ.

Образувано е по молба на **БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912**, Варна, чрез управителя Б. Г. С., чрез упълномощената адв.Кр.Т., за откриване на производство по несъстоятелност на молителя поради състояние на неплатежоспособност в продължителен период от време, считано от 30.09.2014г.

В молбата се твърдят съществените за инициране на производство по чл.625 ТЗ обстоятелства, а именно финансови затруднения на търговеца, считано от 2011г., натрупване на изискуеми задължения, които не могат да бъдат удовлетворени, спиране на плащанията към контрагенти и държавата; забава в изпълнение на задълженията; липса на активи, липса на търговска дейност, значителен превес на пасивите над активите, липса на подадени в последните три и повече години финансови отчети на търговеца /считано от 2015г./, всички сочещи на неплатежоспособност. Твърди се освен това, че дружеството няма вземания като общият размер на задълженията към момента на подаване на молбата възлиза на около 100 000 лева.

Съдът констатира редовността на молбата с правно основание чл.625 ТЗ, а именно приложено уведомление до НАП по чл.78 от ДОПК; справка за задълженията на търговеца – молител към януари 2020г.; Отчет за паричните потоци към 31.12.2019г.; Отчет за собствения капитал към 31.12.2019г.; Отчет за приходите и разходите; счетоводен баланс към 31.12.2019г. С допълнителна молба от 11.02.2021г. молителят чрез пълномощника си е посочил кредиторите си както и представил изрично пълномощно на адв.Т. съобразно указанията на съда.

В открито съдебно заседание, молителят редовно призован се представлява от адв.Т., която поддържа молбата за откриване производство по несъстоятелност на търговеца.

Въз основа на изявленията на молителя, събраните доказателства, вкл. служебно от съда по несъстоятелността съгласно чл.621а ТЗ, съобразно приложимите разпоредби на закона и по вътрешно убеждение, съдът намира за установено следното от фактическа и правна страна:

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице всички материалноправни предпоставки от установения в разпоредбите на чл.608, чл.625 и 631,

фактически състав, а именно: молбата да е подадена до компетентния съд от легитимирано съгласно чл.625 ТЗ лице, молителят да не в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ или публичноправно задължение към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане; да е налице неплатежоспособност по смисъла на чл.608 ТЗ; затрудненията на длъжника да не са временни, а да имат траен и необратим характер и да представляват обективно състояние на търговеца, съотв. последният да не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите, които хипотези законът дава алтернативно. Съгласно цит.разпоредба на чл.608 ТЗ, неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо и установено по основание във фазата по разглеждане на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, парично задължение, породено или отнасящо се до търговска сделка или публичноправно задължение към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане.

В случая, с оглед качеството на молителя на търговско дружество, е налице първата от посочените по-горе материални предпоставки за откриване на производството съгласно чл.1, ал.2 от ТЗ. Молбата е подадена от легитимирано лице, представляващо по силата на закон дружеството, чрез надлежно упълномощен адвокат с изрично пълномощно.

Нормата на чл.608, ал.2 ТЗ установява презумпция, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по ал.1 ако преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години.

Въз основа на извършена служебно справка по партидата на търговеца в Търговския регистър на АВ, се установява че последният обявен от молителя ГФО е за 2015г. Не са подавани заявления за обявяване на следващи отчети на дружеството, които да са предмет на обработване. Поради това са налице основания за прилагане на презумпцията, тъй като за последните три години преди подаване на молбата по чл.625 ТЗ през 2021г. не са подавани заявления за обявяване на финансовите отчети за всички финансови години след 2015г. Съгласно следваща презумпция по чл.603, ал.3 ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, като съгласно изр. второ, спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Въведена е т. нар. "оборима презумпция", като се акцентира не само върху конкретното правоотношение и произтичащите от него права и задължения, но върху действителното състояние на търговеца и възможността му да плати изцяло или частично само вземанията на отделни кредитори. Релевантен е обективният факт на неплатежоспособност, която представлява обективно състояние на невъзможност да се посрещат задълженията. Молителят сам твърди, че е налице спиране на плащанията още от 2014г., а затруднения в погасяване на задълженията още към 2011г. Това основание е предмет на установяване и посредством допуснатата от съда служебно съдебно-счетоводна експертиза, която именно има за цел да онагледява действителното икономическо и финансово състояние на молителя.

Съгласно чл.608, ал.4 ТЗ, търговецът е неплатежоспособен ако по изпълнително производство, образувано за изпълнение на влязъл в сила акт на кредитора, подал молба по чл.625, вземането е останало изцяло или частично неудовлетворено в рамките на 6 месеца след получаване на поканата или на съобщението за доброволно изпълнение. Тъй като настоящото производство е инициирано от молителя съдът намира тази презумпция за неприложима.

Съобразно твърденията в молбата по чл.625 ТЗ, молителят претендира откриване на производството по несъстоятелност единствено поради неплатежоспособност, поради което констатацията за наличие и на основание «свръхзадълженост» по смисъла на чл.607 и чл.742 ТЗ, не би се отразило по същество на произнасянето, макар да има косвено значение и за преценката на неплатежоспособността.

Съгласно постоянната съдебна практика, *неплатежоспособността* е обективно икономическо състояние, при което търговецът не може да изпълнява изискуеми парични задължения към кредиторите си. За да се установи дали търговецът е неплатежоспособен, е

необходимо да се изследва неговото цялостно финансово - икономическо състояние към момента на приключване на устните състезания по делото и да се отговори на въпроса дали с притежаваните краткотрайни активи той може да погаси краткосрочните/текущи задължения към кредиторите на база реалната ликвидност на активите. Според решение №71/30.04.2015г. по т.д. №4254/2013г. на ВКС, I т.о., от значение относно преценката за неплатежоспособността са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи към краткосрочните/текущи задължения на предприятието, тъй като именно с тях търговецът посреща текущите си задължения. Водещ е коефициентът на обща ликвидност, но само при действителна ликвидност на всички елементи на краткотрайните активи, участващи в неговото формиране (материални запаси, краткосрочни вземания и финансови активи, налични парични средства). Липсва ликвидност на активите, когато на пазара няма търсене на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, както и когато е налице несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. В тази хипотеза водещ ще е този от другите показатели за ликвидност (бърза, незабавна, абсолютна), при изчисляването на който *включените активи могат реално да бъдат трансформирани в парични средства*, и състоянието на неплатежоспособност да се приеме за установено, ако с тях не се покриват текущите му задължения. Коефициентите за финансова автономност и задължнялост са помощни и лошите им стойности при добри показатели на ликвидност не сочат на състояние на неплатежоспособност на търговеца, а са единствено индичия за евентуалното настъпване на това състояние в бъдеще. В решение по т.д. № 685/2012 г. на ВКС, II т. о., е прието, че за отразяване действителното финансово - икономическо състояние на търговеца е недостатъчно простото съотношение на актива и пасива, залегнало в изчислението на коефициентите за ликвидност. За целта съдът дължи комплексна преценка на структурата на актива, неговата реализируемост и ликвидността на включените в съдържанието му компоненти. Тъй като от значение е обективното, реално икономическо състояние на търговеца, при съпоставяне на активи спрямо парични задължения, аналогично на разрешението в реш. № 71 по т. д. № 4254/2013 г. на I т. о. на ВКС, следва да се съобрази действителната ликвидност на активите, при това с реалната им пазарна /а не балансова/ стойност. Недокананост на съществуването и/или ликвидността на съответен вид актив изключва съобразяването му при формиране общата стойност на актива на търговското предприятие.

В молбата си молителят е посочил като активни само двама кредитори – НАП и ЕОС Матрикс ЕООД. Заявил е, че не притежава никакви активи, вкл. вземания от повече от 10 години, не упражнява дейност и няма приходи от такава.

От постъпила справка на МВР, ОД, Сектор Пътна полиция, се установява, че длъжникът няма регистрирани ППС, настояща или бивша негова собственост. /на л.35/ Не са налице вписвания, отбелязвания и заличавания за периода от 1993г. до февруари 2021г. и в Агенция по вписванията, съгласно чл.45, б.а и б.в от Правилника за вписванията.

От постъпила справка на НАП, ТД –Варна /на л.96/ се установява, че по отношение на молителя е налице образувано изп.дело на публичен изпълнител №3150009610/2015г. по описа на ТД на НАП – Варна, за вземане в размер на общо 21 252.61 лева – главница и лихви, по което е наложен запор върху вземанията на дружеството –молител по трит посочени банкови сметки в ТБ ОБЩИНСКА БАНКА, ЮРОБАНК И ЕФ ДЖИ БЪЛГАРИЯ АД и ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД. На съответните банки са изпратени запорни съобщения от август 2016г. Към справката е налице приложено и съобщение от Юробанк България АД за липса на авоари на молителя по посочената банкова сметка.

От изслушаната по делото Счетоводна експертиза /на л.52 и сл./, която съдът цени като обективна, компетентна и пълна, се установява, че спрямо молителя са налице предпоставките по чл.608 ТЗ за неплатежоспособност за продължителен период от време, считано от 2011г. до настоящия момент. През целия анализиран от вещото лице период дружеството е декапитализирано поради отрицателния размер на собствения капитал. В заключението си вещото лице е посочило, че поради липсата на достоверни както и на каквито и да са данни в балансите и ОПР на дружеството за целия период, не могат да бъдат коректно изчислени показателите за ликвидност /във всичките и съотношения/, за рентабилност, за финансова автономност и финансова независимост. Вещото лице е посочило, че данните в отчетите и балансите за периода 2012г. до 2014г. не отразяват вярно, точно и честно имущественото състояние на дружеството и не

могат да бъдат ползвани в обективен анализ за състоянието на неплатежоспособност на дружеството. За периода от 2015г. до 2019г. /поради ненастъпил период за отчета на 2020г./, не са заявявани пред регистъра ГФО на дружеството. Същевременно вещото лице е отразило, че е налице несъпоставимост на данните в изготвените съобразно ЗСч и приложимите стандарти баланси на молителя за 2011 и 2012г. и тези за следващите години, които са „0“ при липса на основание за това в предходната отчетност на дружеството. Като обобщение вещото лице счита данните в изготвените и обявени ГФО до 2015г. вкл. за недостоверни. На вещото лице длъжникът не е представил счетоводни документи, справки и отчети за целия период от 2011г. до 2020г. както и не е представена и друга търговска документация. Недостоверни са данните в представения към молбата по делото баланс за 2019г., поради което не могат да бъдат ценени като обективен критерий за състоянието на дружеството. Вещото лице е констатирало и несъответствие между данните за задълженията в молбата по чл.625 ТЗ /и уточняващата към нея/ спрямо обективизираните в отчетите на молителя. Вещото лице е констатирало общо задължения към кредитора ЕОС Матрикс като цесионер по извършените две цесии на вземанията на Райфайзенбанк АД и на Юробанк И Еф Джи България АД, в размер на 65 202.92 лева като най-обременяващо е задължението по договора за бизнес револвираща линия от 19.11.2007г. с Юробанк България, цедирано на ЕОС Матрикс ЕООД. Последните плащания на молителя са регистрирани към 19.06.2011г., а по втория договор за кредит – към 20.03.2012г. /на л.57/ Към Държавата са регистрирани към март 2021г. задължения в общ размер от 27 968.83 лева, в които се включват 14 856.54 лева главница и лихви в размер на 13 112.29 лева. Публичните вземания са спрени считано от 14.12.2011г., когато според вещото лице е падежът на най-старото задължение по Справка –декларация по ЗДДС за данъчен период м.11.2011г. Като обобщение вещото лице посочва падеж на най-ранното неудовлетворено вземане – още на 19.06.2011г. спрямо Райфайзенбанк България АД. В целия период 2011 – 2020г. дружеството не е притежавало финансови дълготрайни активи, дялови участия, ценни книги и предоставени заеми. Поради липсата на каквито и да са документи и отчетност вещото лице не може да посочи и структурата на активите на молителя, в частност на КМА.

Съобразно т.9 от заключението, считано от 2013г. до момента дружеството не развива търговска дейност, няма месечни приходи и дейност и няма възможност да покрива задълженията си към кредиторите. Още през 2011 – 2012г. дружеството е декларирало отрицателен финансов резултат, което сочи на ниска рентабилност на дейността му – приходите, които генерира не са достатъчни за покриване на разходите, свързани с дейността му. От 2013г. не се развива дейност и са подадени нулеви декларации по чл.92 ЗКПО. /л.59, последен абзац/, а за 2017 – 2019г. не са подавани ГДД изобщо. Пред ТР също не са подавани декларации за липса на фин.активност на дружеството за периода 2017 – 2019г., съгласно чл.38 от ЗСч. Поради тези обобщени данни, въз основа на пълна липса на счетоводна документация на дружеството; некоректно изготвени баланси в периода 2012 – 2014г. и липса на изготвени такива за следващ период, вещото лице констатира, че дружеството –молител е във влошено финансово състояние, което може да се характеризира като трайно и необратимо още от 2011г. Още тази година е налице финансов резултат загуба за дружеството. През следващата 2012г. декапитализацията на дружеството се задълбочава, а от 2013г. до момента не извършва никаква дейност и не генерира приходи, не обслужва задълженията си, възникнали до 2013г.

Освен изложеното вещото лице е посочило, че не се откриват данни за касова и банкова наличност на длъжника за целия период 2012 – 2020г. и към изготвяне на заключението през 2021г. Въз основа на горното се заключава, че няма данни за свободни парични средства, с които биха могли да бъдат покрити началните разноси за производството по несъстоятелност, които вещото лице определя в т.14 от ССЕ, в размер на 5 940 лева.

В устните си обяснения вещото лице поддържа даденото заключение като допълва същото в очевидната тенденция на неплатежоспособност и свръхзадълженост независимо от данните за изтичане на абсолютната погасителна давност спрямо по-обременяващото публично задължение, за размера от 18 000 лева. Изразено е становище, че още към м.12.2011г. дружеството е в началото на сериозни финансови затруднения. В следващия период дружеството е deregистрирано по ЗДДС, тъй като не е подавало справки-декларации в три последователни данъчни периоди. В устните обяснения вещото лице прави анализ на показателите за ликвидността на дружеството още към 2011г., които са под минималните референтни стойности, т.е. показват ясна невъзможност на

дружеството да покрива текущите си задължения с КМА.

Въз основа на заключението, приложимите законови презумпции на чл.628, ал.2 и ал.3 ТЗ, липсата на каквито и да са счетоводни записвания, регистри и първични документи, липсата на дейност за продължителен период от време, липсата на приходи от дейността, deregистрацията на дружеството, липсата на свободни парични средства, съдът достига до извод, че се установяват съвкупно предпоставките на чл.608 ТЗ, т.е. дружеството е в състояние на неплатежоспособност, на обективна невъзможност да посреща текущите си задължения. В тази връзка съдът съобразява и дадените на длъжника –молител указания по чл.161 ГПК, поради което липсата на счетоводство и търговска документация съдът разглежда също като косвено доказателство за състоянието на неплатежоспособност. В случая е налице обективно трайно влошено икономическо състояние на търговеца. Не се твърдят и не се установяват основания за приложение на чл.631 ТЗ, съотв.отхвърляне на молбата.

Въз основа на горната установеност, съдът дължи определяне на началната дата на състоянието на неплатежоспособност. По този въпрос съдът се придържа към последователната и непротиворечива практика на ВКС ([решение № 33/07.09.2010г.](#) по т. д. № 915/2009 г. на II т. о., [решение № 115/25.06.2010г.](#) по т. д. № 169/2010 г. на II т. о., решение № 90/20.07.2012 г. по т. д. № 983/2011 г. на I т. о., [решение № 202/10.01.2014г.](#) по т. д. № 1453/2013 г. на II т. о., решение № 9/10.04.2019 г. по т. д. № 2099/2018 г. на I т. о. и др.), съгласно която началната дата на неплатежоспособност се определя след преценка на цялостното икономическо състояние на търговеца - длъжник, посредством коефициентите за ликвидност, събираемост и финансова задължнялост, чрез които се установява началният момент на обективна трайна неспособност на длъжника да погасява своите краткосрочни/текущи задължения с краткотрайните си активи, като спирането на плащанията към отделен кредитор, съответно датата на последното извършено плащане към кредитор сами по себе си, без изследване на причините за тях, не е достатъчна база за определяне икономическото състояние на длъжника. По аргумент от чл.608, ал.3 ТЗ, фактът на спиране на плащанията към отделен кредитор или към няколко кредитори е от значение за началната дата на неплатежоспособност, но само ако неплащането се дължи на трайно изразена липса на ликвидни краткотрайни активи, достатъчни за покриване на краткосрочните/текущите задължения към всички кредитори по чл.608 ТЗ. Началната дата е датата на най-ранното непогасено задължение на длъжника, към която са налице всички признаци на неплатежоспособността по смисъла на чл.608 ТЗ, т.е. началната дата на неплатежоспособността следва да се определи при съобразяване с общото икономическо състояние на длъжника и моментът на спиране на обслужване на задълженията, а не от конкретно извършено или неизвършено плащане към кредитор. Съдът следва да прецени началната дата поради същественото ☐ значение в производството, самостоятелно с оглед на всички доказателства по делото. От заключението по съдебно-счетоводната експертиза се установява, че макар финансовите затруднения на дружеството да датират от 2011г., същите са се променили трайно в негативен план през 2012г. и особено през следващата 2013г. Видно от издадените изпълнителни листи по договорите за кредит, същите са от 2012г. и от 2013г., или още към този момент задълженията не са били обслужвани – били са забавени, което е дало основание за снабдяване на кредитора с изпълнително основание и образуване на изпълнителни дела – съотв. №299/2013г. на ЧСИ Даниела Янкова и №1000/2012г. на същия ЧСИ. Значителни по размер са и публичните задължения към 2012г. /л.58 по делото/ Въз основа на заключението в т.3 по ССЕ, съдът следва да определи началната дата в интервала от м.12.2011г. до м.12.2012г., в който период са били налице изискуеми търговски и публични вземания, а през 2013г. дружеството вече не извършва никаква дейност. Падежът на най -обременителното публично задължение е настъпил именно през м.12.2011г. като необслужването му е израз на невъзможността на дружеството да изпълни задължението си поради липсата на активи, в частност на краткотрайни такива. От устните обяснения на вещото лице се установяват показатели на ликвидност под препоръчителните стойности. След този момент настъпва и падежиране окончателно по договорите за кредит, плащанията по които са забавени още от 2011г., което задълбочава платежоспособността на дружеството. Извършените частични плащания спрямо един от кредиторите /Юробанк България/ през март 2012г. не променя извода, че дружеството вече е било неплатежоспособно. И в двете години /2011 и 2012/ е налице отрицателен финансов резултат, който след това е „0“. През м.12.2011г. настъпва падежът на най-обременителното публично задължение по СД по ЗДДС. Ето защо, съдът намира, че началната дата на неплатежоспособност следва да се отнесе към

31.12.2011г., след която дата дружеството е в пълна невъзможност /поради липсата на дейност и приходи/ да обслужва изискуемите вече задължения както към кредитори, така и към държавата.

С оглед липсата на данни за наличието на бързо ликвидно имущество /което да може бързо да се реализира и да се превърне в парични средства, за да послужи за покриване на разноски/, с протоколно определение от 12.04.2021г., съгласно чл. 629б вр. чл. 632 ТЗ, длъжникът е приканен ведно с кредиторите да предплатят минимални начални разноски в производството по несъстоятелност в размер на 5 940 лв., в двуседмичен срок от уведомлението. В указания по-горе срок и до момента не е заявена готовност за предплащане на разноски, а с оглед ангажираните и служебно известни на съда обстоятелства, не са и налични такива у длъжника. При така установените факти, съдът прави извод, че е налице хипотезата на чл.632, ал.1 от ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност едновременно с откриването на производство по несъстоятелност и производството да бъде спряно. С оглед предвидената в чл.632, ал.2 от ТЗ възможност за възобновяване на производството и предвид обстоятелството, че с решението по чл. 632, ал. 1 от ТЗ длъжникът не се заличава от ТР, съдът намира, че имуществото на молителя, което евентуално ще бъде открито или реализирано след решението по чл.632, ал.1 от ТЗ, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целта на производството като се постанови обща възбрана и запор върху същото.

Доколкото производството е образувано по молба на длъжник, на осн.чл.620, ал.1 ТЗ, държавната такса следва да се събере от масата на несъстоятелността при разпределяне на имуществото.

Воден от горното и на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.230, вх.7 ет.6, представлявано от Б. Г. С., с начална дата – 31.12.2011г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.230, вх.7 ет.6.

ПОСТАНОВЯВА ОБЩА ВЪЗБРАНА И ЗАПОР върху имуществото на БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.230, вх.7 ет.6.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.230, вх.7 ет.6.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.230, вх.7 ет.6.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.230, вх.7 ет.6, при обявяване на фирмата си да прибави добавката „в несъстоятелност”.

СПИРА производството по несъстоятелност на БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.230, вх.7 ет.6, на основание чл.632, ал. 1, изр. 1-во от ТЗ.

ЗАДЪЛЖАВА на осн.чл.632, ал.6 ТЗ длъжника БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.230, вх.7 ет.6, в едномесечен срок от вписването на решението да извърши прекратяване на трудовите правоотношения с работниците и служителите, да изпрати уведомления за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, да издаде необходимите документи за трудов и осигурителен стаж и осигурителен доход, да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите, да изготви справките за лицата с право на гарантирани вземания съгласно [Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя](#) и нормативните актове по прилагането му и да предаде ведомостите в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. След влизане в сила на решението да се уведоми НОИ за дадения срок на

длъжника.

УКАЗВА, на основание чл.632, ал.2 ТЗ, на молителя БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.230, вх.7 ет.6, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в едногодишен срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако се удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако се депозира по банкова сметка на съда необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл.629б ТЗ в размер на 8 000 (осем хиляди) лева.

УКАЗВА, на основание чл.632, ал.4 ТЗ, че ако в едногодишния срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано възобновяването му, същото ще бъде прекратено, като се постанови заличаване от търговския регистър на БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.230, вх.7 ет.6.

ОСЪЖДА БО ГРУП ООД, ЕИК 103842912, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.230, вх.7 ет.6, да заплати по сметка на Варненски окръжен съд, **сумата от 250.00** /двеста и петдесет/ лева, представляваща дължима държавна такса по молба за откриване на производство по несъстоятелност, на осн. чл.620, ал.1 от ТЗ вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание чл. 622 от ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенция по вписванията служебен препис от настоящото решение, на основание чл.624, във вр. с чл.622 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър при АВп, на основание чл. 633, ал. 1 вр. чл. 613а, ал. 1 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО да се впише в книгата по чл. 634 в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____